

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä joulukuuta 2003,

yhteisen konsuliohjeiston V osan kolmannen alakohdan (Yleiset arviointiperusteet hakemuksen tutkinnalle) muuttamisesta

(2004/14/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon täytäntöönpanovallan varaamisesta neuvostolle viisumihakemusten käsittelyä koskevien tiettyjen yksityiskohtaisten määräysten ja käytännön menettelytapojen osalta 24 päivänä huhtikuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 789/2001⁽¹⁾,

ottaa huomioon Italian aloitteen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tampereen, Laekenin, Sevillan ja Thessalonikin Eurooppa-neuvostoissa jäsenvaltioita kehoitettiin kehittämään edelleen yhteistä viisumipolitiikkaa ja tehostamaan paikallista konsuliyhteistyötä kolmansissa maissa olevien edustustojensa välillä.
- (2) Laitonta maahanmuuttoa koskevien tietojen analysointi on osoittanut, että yleisimmin käytettyjä laillisesti Schengen-valtioiden alueelle saapumiseksi ja laittomasti sinne jäämiseksi viisumin voimassaolon päätyttyä ovat lyhytaikaista oleskelua (matkailua, liikematkaa, opiskelua, työskentelyä tai sukulaisivierailuja) varten myönnetty viisumit.
- (3) Maahanmuuttoriskien arvioimiseksi näyttää välttämättömältä edelleen vahvistaa paikallista konsuliyhteistyötä määrittäessä viisumin myöntämiseksi vaadittavat asiakirjat täydentävät asiakirjat ja/tai lisäasiakirjat ja omaksuttaessa yhteisiä menetelmiä väärien tai väärennettyjen asiakirjojen löytämisen tehostamiseksi.
- (4) Viisuminhakijan kanssa diplomaatti- tai konsuliedustustossa tehtävä haastattelu on myös erittäin tärkeä maahanmuuttoriskien arvioimista helpottava tekijä.
- (5) Diplomaatti- ja konsuliedustustojen olisikin voitava nykyistä tehokkaammin käyttää niille kuuluvia valtuuksia maahanmuuttoriskien arvioimiseksi.
- (6) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä

päätös sido Tanskaa eikä sitä sovelleta siihen. Koska tämä päätös kehittää Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten mukaisesti, Tanska päättää edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on tehnyt tämän päätöksen, saattaako se päätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

- (7) Islannin ja Norjan osalta tämä päätös merkitsee Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä, viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyssä sopimuksessa⁽²⁾ tarkoitettujen Schengenin säännösten niiden määräysten kehittämistä, jotka kuuluvat mainitun sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY⁽³⁾ 1 artiklan A kohdassa tarkoitettuun alaan.
- (8) Tämä päätös merkitsee Schengenin säännösten niiden määräysten kehittämistä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY⁽⁴⁾ mukaisesti. Näin ollen Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä päätös sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta siihen.

⁽¹⁾ EYVL L 116, 26.4.2001, s. 2.⁽²⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.⁽³⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.⁽⁴⁾ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

- (9) Tämä päätös merkitsee Schengenin säännösten niiden määräysten kehittämistä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY⁽¹⁾ mukaisesti. Näin ollen Irlanti ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä päätös sido Irlantia eikä sitä sovelleta siihen.
- (10) Tämä päätös on vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännösten perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan yhteisen konsuliohjeiston V osan kolmannen alakohdan sanamuoto (Yleiset arviointiperusteet hakemuksen tutkinnalle) seuraavalla:

”Maahanmuuttoriskin todennäköisyyden arviointi on täysin diplomaatti- tai konsuliedustuston vastuulla. Viisumihakemusten tutkinnan yhteydessä pyritään toteamaan, aikooko hakija päästä jäsenvaltioiden alueelle sellaisen viisumin avulla, joka on myönnetty matkailua, liikematkaa, opiskelua, työskentelyä tai sukulaisvierailua varten, ja asettua sinne asumaan. Tätä varten on syytä harjoittaa erityistä valppautta ’erittäin riskialttiin väestön’, kuten työttömien ja vailla säännöllisiä tuloja olevien henkilöiden, suhteen. Lisäksi hakijan haastattelulla, jolla pyritään varmistamaan

matkan tarkoitus, on erityisen suuri merkitys. Tässä yhteydessä voidaan myös pyytää paikallista konsuliyhteistyötä mahdollisesti hyväksi käyttäen määritettyjä lisätodisteita. Diplomaatti- ja konsuliedustuston on myös hyödynnettävä paikallista konsuliyhteistyötä vahvistaakseen valmiuksiaan löytää joidenkin viisumihakemusten tueksi esitetyt väärät tai väärennetyt asiakirjat. Mikäli asiakirjojen tai esitettyjen todistusten aitoudesta, niiden sisällön todenperäisyydestä tai haastattelussa saatujen lausuntojen luotettavuudesta on epäilyksiä, diplomaatti- tai konsuliedustusto ei myönnä viisumia.”

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan siitä päivästä alkaen, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. MATTEOLI

⁽¹⁾ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.